

GONG: AN ENDANGERED LANGUAGE OF THAILAND

MAYUREE THAWORNPAT

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY (LINGUISTICS)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2006

ISBN 974-04-7496-9
COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

ท้อง : ภาษาใกล้สูญของประเทศไทย

(GONG : AN ENDANGERED LANGUAGE OF THAILAND)

มยรี ถาวรพัฒน์ 4336798 LCLG/D

ปร.ด. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : สุวิไล เปรมศรีรัตน์ Ph.D., David Bradley. Ph.D.,

อมร ทวีศักดิ์ Ph.D., นรเศรษฐ์ พิสิฐพันธ์ Ph.D.

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาภาษาท้องที่จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งจัดอยู่ในตระกูลทิเบต-พม่า การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประเมินสถานการณ์ทางด้านภาษาและการดำรงอยู่ของภาษา โดยพิจารณาถึงลักษณะทางกายภาพของชุมชน จำนวนประชากร การใช้ภาษาในแวดวงต่างๆ ความสามารถในการใช้ภาษา และทัศนคติที่มีต่อภาษา 2) ศึกษาระบบเสียงของผู้สูงอายุที่บ้านกกเชียง โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้สูงอายุกับกลุ่มผู้ใหญ่ 3) ศึกษาหารูปแบบในการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษานี้

การศึกษาเพื่อประเมินสถานการณ์ทางด้านภาษาและการดำรงอยู่ของภาษาใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต จากจำนวนคนท้องที่บ้านกกเชียง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 118 คน จากการศึกษาพบว่า ภาษานี้อยู่ในภาวะวิกฤตขั้นรุนแรง ใกล้จะสูญสลาย เนื่องจากจำนวนผู้ที่พูดภาษาได้มีน้อย กลุ่มเด็กไม่สามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาท้องในทุกแวดวงการสนทนา ส่วนกลุ่มผู้ใหญ่มีการใช้ภาษาอื่นๆ ในทุกแวดวงการใช้ภาษา ไม่เว้นแม้แต่ในครอบครัวและคนที่มีเชื้อสายท้องผสมใช้ภาษาท้องในการสนทนาน้อยกว่าคนที่มิใช่เชื้อสายท้องแท้ แต่ในด้านทัศนคติ โดยเฉลี่ยแล้วคนท้องมีทัศนคติต่อกลุ่มชาติพันธุ์ตนเองอยู่ในระดับปานกลาง และมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาษาและต่อตนเอง

การศึกษาระบบเสียงภาษาท้องบ้านกกเชียง ศึกษาเปรียบเทียบจากผู้สูงอายุที่เปรียบเทียบกับวัยผู้ใหญ่ พบความแตกต่างของสองกลุ่มอายุ กล่าวคือ มีเสียงพยัญชนะและสระบางเสียงของกลุ่มผู้ใหญ่แปรเปลี่ยนไปจากกลุ่มผู้สูงอายุ เกิดพยัญชนะสะกดที่เพิ่มขึ้นจากเดิม

ส่วนการศึกษารูปแบบในการธำรงรักษาและฟื้นฟูภาษานี้ พบว่า การพัฒนาระบบตัวเขียน สามารถใช้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งได้ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการคิดและตัดสินใจในการเลือกใช้ตัวอักษรที่มีฐานจากภาษาไทย การพัฒนาระบบตัวเขียนสามารถส่งเสริมให้ชาวท้องเกิดความตระหนัก รัก ศักดิ์ศรี และสามารถกระตุ้นให้เกิดการธำรงรักษาภาษาและวัฒนธรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาอันมีค่าของท้องถิ่นสืบไป

GONG : AN ENDANGERED LANGUAGE OF THAILAND

MAYUREE THAWORNPAT : 4336798 LCLG/D

Ph.D. (LINGUISTICS)

THESIS ADVISORS : SUWILAI PREMSRIRAT Ph.D., DAVID BRADLEY Ph.D.,

AMON THAVISAK Ph.D., NARASET PISITPANPORN Ph.D.

ABSTRACT

This study of Gong, a Tibeto-Burman language of Suphanburi, Thailand, has the following objectives: first, to evaluate the Gong language situation, especially their ethnolinguistic vitality; second, to study "Kok Chiang Gong phonology", based on the older generation's speech and comparing it with that of the younger generation; and third, to provide recommendations for a way to help maintain the Gong language and culture.

The research was carried out by using a questionnaire, interviews, and participant observation of 118 Gong speakers in the Kok Chiang village in Supanburi. Results from the study show that Gong is an imminently endangered language because of its small number of speakers. The language ability of Gong speakers varies: only elderly people are fluent, while the young do not speak Gong at all in any interaction. Even the older Gong people use languages other than Gong within the family domain. Those who are ethnically mixed Gong also use the language less than the pure Gong. However, on average, Gong speakers expressed a neutral attitude toward their ethnic group, and a positive attitude toward their language and themselves.

The study of Kok Chiang Gong phonological characteristics was based on data from the two age groups in order to find out the variation between them. It was found that, due apparently to the influence of more dominant languages, some Gong sounds are varied, and more final consonants occur in Gong words. This occurs mainly with the younger people. With respect to developing a Gong orthography as a way to maintain the language, participatory action research was employed to brainstorm how to develop a writing system. As a result, the Thai-based Gong orthography was unanimously agreed upon. After the Gong people have a writing system for their language, they will be able to record their stories by themselves. Writing their own language may contribute to its prestige. In addition it may raise the self esteem of Gong speakers, and encourage them to maintain their language, their indigenous knowledge and their other cultural heritage.

KEY WORDS : ENDANGERMENT / MAINTENANCE / REVITALIZATION /
ORTHOGRAPHY

204 pp. ISBN 974-04-7496-9